

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยไปตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมบทอรรถทรงบทเคน ๆ จากนิตยสาร และหนังสือต่าง ๆ เพื่อคัดเลือคนักเขียนบทอรรถทรงร่วมสมัยที่มีผลงานได้รับการลงพิมพ์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่องใหญ่ และเป็นผู้ที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ในคานการเขียนบทอรรถทรง

2. รวบรวมรายชื่อนักเขียนบทอรรถทรงร่วมสมัย 23 ท่าน มีทั้งผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน และผู้เสียชีวิตไปแล้ว โดยพิจารณาจากผลงานอรรถทรงที่มีรูปแบบ แนวความคิด การใช้คำในแบบฉบับต่าง ๆ ทั้งนี้อาจจะเป็นการนำเอาฉันทลักษณ์โบราณที่ไม่นิยมใช้กันแล้ว มาดัดแปลงริเริ่มใช้ใหม่

ผลงานของนักเขียนบทอรรถทรงร่วมสมัยรุ่นแรก ๆ เช่น เทียนวรรณ, นายผี, ที่ปกร ได้มีอิทธิพลปรากฏอย่างเด่นชัดในนักเขียนบทอรรถทรงรุ่นหลัง ๆ¹ จึงเป็นการยากที่จะคัดนักเขียนบทอรรถทรงที่จัดว่าร่วมสมัยกันในทางความคิดออกเสีย เพราะผลงานของนักเขียนเหล่านั้น แม้ว่าจะเขียนมานานแล้ว แต่เพียงจะได้รับการตีพิมพ์ซ้ำ และได้รับความนิยมจากคนรุ่นหลังเป็นอย่างมากในปัจจุบันนี้ นักเขียนเหล่านั้นเป็นนักเขียนบทอรรถทรงร่วมสมัยที่เป็นเสมือนทัพหน้า (Avant - Garde) ในการบุกเบิกงานเขียนแบบศิลปะเพื่อชีวิตหรือศิลปะเพื่อมวลชน

รายชื่อนักเขียนบทอรรถทรงร่วมสมัย 23 ท่านที่ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงอันคับความเชื่อ—
ถือ ผู้วิจัยได้พยายามจัดกลุ่มผู้ที่มีแนวการเขียนคล้ายคลึงกันไว้ด้วยกัน มีทั้งนักเขียน ประเภท—

¹ชลธิรา กลัดอยู่, วรรณคดีของปวงชน (พระนคร: อักษรสาส์น, 2517),

โรแมนติก² (Romantic) และเรียลลิสติก³ (Realistic) คือ

เทียนวรรณ

นายผี (อัศนี พลจันทร)

ทวีปวร

ทีปกร (จิตร ภูมิศักดิ์, กวีการเมือง)

กุลทรัพย์ รุ่งฤดี

อุษเชนี (เนติ นรารักษ์)

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

จินตนา ปิ่นเฉลียว

ประยอม ทองทอง

ประวิตร โพธิอาศน์ (ทองกวาว, พวงแสด)

สุรศักดิ์ ศรีประพันธ์

ชนิกา เศษานนท์

²นักเขียนบทร้อยกรองประเภทโรแมนติก (Romantic) คือนักเขียนบทร้อยกรองที่มีจินตนาการกว้างไกลใหม่และแปลก มีศิลป์ในการส่งเสริมจินตนาการ พิถีพิถันในการเลือกคำที่มีเสียงไพเราะ มีจังหวะสัมผัสงดงาม

³นักเขียนบทร้อยกรองประเภทเรียลลิสติก (Realistic) คือนักเขียนบทร้อยกรองที่เขียนเกี่ยวกับความจริง ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เหนือจริงในทางลบ (Sur - realistic) หรือเกินจริงในทางบวก (Idealistic) รวมถึงการเยาะเย้ยเสียดสี (Satire) ความเป็นไปในทางสังคมโดยเขียนอย่างมีศิลป์ในการสอดแทรกความคิดให้แนบเนียน มีจังหวะสัมผัสในการใช้ถ้อยคำงดงาม

อังกิกร กัลยาณพงศ์
 สัจจิตต์ วงษ์เทศ
 ไพบุญชัย วงษ์เทศ
 ชรรค์ชัย มุนปาน
 วิโรจน์ ศรีสุโร

เสฐียรพงศ์ วรรณปลก
 สุชาติ สวัสดิ์ศรี
 รวี โคมพระจันทร์
 เสกสรรค์ ประเสริฐกุล
 วิสา คัญทัพ
 วิทยากร เชียงกูล

3. หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำรายชื่อผู้เขียนบทหรือกรอingkกล่าว และผลงานบท
 ร้อยกรองบางบทมาสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทหรือกรอingkร่วมสมัย โดยให้
 ผู้ทรงคุณวุฒิ 12 ท่าน แสดงความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 12 ท่าน นั้น ส่วนใหญ่เป็นผู้สอน
 ภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญภาษาไทย ฯลฯ ได้แก่

1. ศาสตราจารย์ ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ
2. อาจารย์เจือ สตะเวทิน
3. รองศาสตราจารย์หลาย มัลลิกะมาส
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิทธา พิณภูวคณ
5. อาจารย์ประทีป วาทิกทินกร
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี แยมันคทา
7. อาจารย์ชลธิรา กัลค้อย
8. อาจารย์สุวรรณา เกรียงไกรเพชร
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภาศรี สีหอำไพ
10. อาจารย์บุญชื่น ทองอ้อย

11. อาจารย์ คร. วิภา เสนานาญ

12. อาจารย์ศักดา ปั้นเหนงเพชร

4. นำข้อมูลที่ได้อาจจัดอันดับความเชื่อถือของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อนักเขียนบทร้อยกรองร่วมสมัย ซึ่งปรากฏว่า นักเขียนบทร้อยกรองร่วมสมัย 8 ท่านที่ได้รับเลือกอยู่ในอันดับ 1 - 8 มีดังนี้

1. อังคาร กัลยาณพงศ์
2. อุชเชณี
3. นายผี
4. สุจิตต์ วงษ์เทศ
5. ทวีปกร
6. จินตนา ปิ่นเฉลียว
7. เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
8. ประยอม ชองทอง

5. ในการวิจัยชั้นลักษณะร่วมสมัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะวิจัยบทร้อยกรองของนักเขียนที่ได้รับการคัดเลือกอยู่ในอันดับ 1 - 4 เท่านั้น คือ จะวิเคราะห์เฉพาะบทร้อยกรองของ อังคาร กัลยาณพงศ์, อุชเชณี, นายผี และสุจิตต์ วงษ์เทศ

6. แนวการวิเคราะห์บทร้อยกรองร่วมสมัย ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ชนิดและรูปแบบคำประพันธ์
2. คณะ
3. สัมผัส
4. ศิลปการประพันธ์
5. การใช้คำ
6. แนวความคิด (Theme)
7. สรุปผลการวิเคราะห์บทร้อยกรองของนักเขียนทั้ง 4 คน
8. ศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนแนวคำประพันธ์ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

9. เสนอแนะวิธีสอนแก้คำประพันธ์ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากรูปแบบ
ฉันทลักษณ์ที่วิเคราะห์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย